

Oväntat besök från skärgården

08.02.2019

Pengar luktar inte - bara hos Ålandsbanken

1981

Hon ringde vid fel tidpunkt. Hösten 1981 försökte Ann-Christine Meriläinen nå Peter Grönlund för att höra sig för om ett jobb på Ålandsbanken. Det första kontoret på fastlandet skulle snart öppna i Helsingfors. Dessvärre avbröt hon direktör Grönlund och vicehäradshövding Jan Tallqvist mitt i ett mycket krävande arbete. De höll på att måla väggarna i Grönlunds lilla övernattningslägenhet. Men några dagar senare blev Ann-Christine Meriläinen anställd nr. 1 på Unionsgatan 30. Kort därefter anställdes Ann Gerkman-Hänninen och med full bemanning kunde man den 4 januari 1982 inviga det nya kontoret. I huvudsak skulle man hjälpa företagskunder, men även privatkunder hittade till kontoret.

- I början kom det mest in ålänningar som bodde i Helsingfors. Men Nibben (Nordiska Investeringsbanken) fanns i samma hus och deras personal började komma in och öppna konton, säger Ann-Christine Meriläinen.

Dessutom fick man oväntat besök från skärgården.

- Under den årliga strömmingsmarknaden på Salutorget kom fiskarna från Kökar med plastkassar fulla med blodiga och fjälliga pengar. Fisklukten kunde vara ganska påfallande, minns Ann Gerkman-Hänninen.

Raskt buntade och räknade man pengarna och kontoförde dem. Servicen tog ändå inte slut där. Självfallet skulle skärgårdsborna bjudas på kaffe och de fick också låna telefon så att de kunde ringa hem till sina

familjer. Under de följande åren påbjöd också traditionen att Ålandsbanken under marknadsdagarna beställde buntar av Ålandstidningen.

- Sedan gick jag ner till fiskebåtarna från Åland och delade ut tidningarna, säger Gerkman-Hänninen.

Men vad pysslade direktör Grönlund och vicehäradshövding Tallqvist med när de hade lagt undan sina målarpenslar?

- Det första året blev det cirka 140 företagsbesök, så det fyllde upp dagarna, säger Peter Grönlund.

- Vi var ju ivriga att jobba och visa upp resultat så vi började skriva veckorapporter som Peter tog med sig när han flög till Mariehamn på torsdagskvällarna. På fredag presenterade han veckans arbete för direktionen, säger Jan Tallqvist.

I storbolagen fanns det många som var nyfikna på vad den lilla skärgårdsbanken kunde erbjuda.

- Då fanns det ännu ett starkt banketablissemang och det vi gjorde var helt nytt. På företagen var de inte vana vid att en ny bank kom på besök så vi fick ett väldigt positivt bemötande, säger Peter Grönlund.

Till tidens företagskultur hörde traditionella långluncher, som de båda bankirerna fick sin beskärda del av.

- Flera av företagsledarna hörde till den gamla stammen och när de bjöd på lunch skulle det vara snaps till. Det tyckte jag och Janne att var lite väl avancerat, men det hörde till deras vana, minns Peter Grönlund.

Under året spred sig ryktet om att ålänningarna hade kommit till huvudstaden. Allt fler privatkunder hittade till Unionsgatan och en idé började gro hos Jan Tallqvist. Kanske kunde hans kontakter användas för att få ännu mer fart på privatkunderna? Men för att förverkliga den idén behövde Tallqvist en blommig soffa.

Sanningen om Ålandsbanken

100 berättelser genom 100 år

Joakim Enegren

Med bidrag av Annika Lundqvist, Leo Löthman och Teo Tuominen.

Foto: Fiskhandlare vid

Salutorget i Helsingfors. Jukka Jänis/

Museiverket.